

[Kaj Poulsen]

dentligt. Det er helt respektabelt. Men jeg tog i mit indlæg udgangspunkt i fru Karen Højte Jensens ordførerindlæg, hvori hun glædede sig – på baggrund af de dér volsomt høje lønninger, man får i beskæftigelsesprojekter – over, at ministeren nu tog fat på det, og at de unge nu fik udbetalt det, de fik udbetalt her.

Vi har konstateret, at udbetalingen er den samme, det er bare timetallet, der er lavere. Det var bare det, jeg gerne ville tage højde for. Men jeg kan forstå på Det Konservative Folkeparti, at intentionerne er, at betalingen også skal ned-sættes.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Det Konservative Folkeparti har den intention at få en indslusningsløn, og jeg fremhævede, at arbejdsministeren i sin redegørelse den 16. december fremførte, at det også er det offentliges krav i forbindelse med midtvejsforhandlingerne.

Det er korrekt, at socialministeren fremfører, at som overenskomsten er i øjeblikket, så kan det ikke ændres, men vi har da lov til at håbe. Det var faktisk også min slutreplik, at jeg fandt, at dette problem nu kunne løses, og det fortsætter jeg med at ønske og håbe til gavn for de unge.

Agerschou (SF):

Der er tilsyneladende bred enighed om, at bistandssystemet bør gøres langt mere aktiviserende, end det er i dag. Det har været tilkendegivet fra mange ordførere under mange forskellige socialpolitiske debatter i Folketinget gennem årene, og derfor kan man undre sig over, at der er sket så lidt.

Vi tror, det bl.a. hænger sammen med, at arbejdsmarkedet bør tvinges til også at tage det ansvar på sig. Det har arbejdsmarkedet været meget uvilligt til.

Socialministeren vil huske et eksempel for et par siden, hvor et enigt Socialudvalg i Folketinget i en betænkning henvendte sig til Arbejdsministeriet med et uskyldigt forslag, der skulle lette kontanthjælpsmodtageres tilbagevenden til det almindelige dagpengesystem. Socialministeren vil huske reaktionen fra arbejdsministeren. Da man opdagede bemærkningen i betænkningen, satte man himmel og jord plus en halv snes højtlønnede embedsmænd i bevægel-

se for at udarbejde et notat, der skulle vise, hvor absurd forslaget fra Folketingets Socialudvalg var, og i øvrigt det urimelige i, at Socialudvalget overhovedet blandede sig i den slags ting, og for at sætte trumf på påberåbte man sig til sidst både LO og Dansk Arbejdsgiverforening, og dermed var det projekt mislykkedes.

Vi tror, det hører med i forsøget på at gøre bistandssystemet aktiviserende, at arbejdsmarkedet kommer med for at være med til at forhindre, at kontanthjælpsmodtagere overhovedet bliver kontanthjælpsmodtagere.

SF mener, at et af hovedproblemerne i det nuværende system er, at mange bliver hængende i kontanthjælpsystemet i meget lang tid, og det er – mildt sagt – ikke særlig sjovt for de pågældende. Som systemet er indrettet i dag, straffes man som hovedregel for selv at gøre en aktiv indsats for at komme ud af systemet.

Socialministeren er nu kommet med to forslag. Det første om indførelse af igangsætningsydelse går ud på, at personer, der har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på 9 måneder eller mere, og som etablerer og driver selvstændig virksomhed, har ret til at få udbetalt halvdelen af den senest udbetalte kontanthjælp i indtil 1 år, og den samme mulighed kan tilbydes kontanthjælpsmodtagere, der får hjælp i mere end 3 måneder.

Vi synes, det er et fint forslag. Vi synes, det er perspektivrigt, og bortset fra nogle mindre fortolkningsproblemer, som vi vil have afklaret i udvalget, kan vi tilsige forslaget al mulig støtte.

Desuden har socialministeren fremsat et forslag om indførelse af en ungdomsydelse, og det er for os at se mildt sagt langt mere problematisk. For os at se har man et eller andet sted i systemet fået en fiks idé, som man så fremsætter forslag om uden at tænke sig om, så det ender med at blive noget underligt mismask.

Når vi prøver på at vurdere konsekvenserne af lovforslagets eventuelle gennemførelse, er vi faktisk bange for, at det kan ende med at blive værre end ingenting. Jeg vil godt pege på nogle af de problemer, vi finder i forslaget. Et af problemerne mener vi er, at man skærer alle, der søger kontanthjælp, over én kam. Det betyder f.eks., at når en ung henvender sig for at søge kontanthjælp, f.eks. fordi vedkommende først kan komme ind på et uddannelsessted om 2 måneder og derved vil være berettiget til Statens Uddannelsesstøtte, så skal vedkommende